

MELDURIN

veit, hvør mótstøðan er. Tað sigi eg eisini við spælararnar. Men hvat tú, aðrir journalistar ella fólkið annars heldur, tað eri eg ikki harri yvir. Eg kann einans siga, at hetta verður trupult. Og tað kann eg eisini siga um dystin fríggjadagin. Tað verður trupult móti Kasakstan. Tá vit vóru har, tá spældu teir betri enn vit. Harvið er ikki sagt, at vit ikki kunnu vinna, tí vit vóru jú á odda og fingi eitt brotsspark dømt ímóti okkum, sum oyðilegði dystin. Sjálvandi kunnu vit vinna, men tað verður ikki lætt.

Um vit hyggja eftir FIFA-styrkislistanum, so vóru vit nummar 122 í október 2011, tá Brian Kerr gavst, og nú eru vit so nummar 182?

Tað veit eg ikki, tað má vera fyri tína rokning.

Jamen tað er soleiðis. Vit eru farin 60 pláss eftir hæli. Nú kemur so ein óheppin útsøgn frá tínari síðu og atfinningarnar økjast?

Hvat eru tað fyri atfinningar?

Tað eru fólk, sum finnast at vantandi úrslitunum og sum gera samanberingar við tín undangongumann, Brian Kerr.

Tað kann eg ikki gera nakað við. Men har mást tú eisini hyggja eftir mótstøðuliðunum tá, og so tað, sum vit hava nú. Har er stórus munur, soleiðis sum eg síggi tað.

Merkir tú, at tað eru atfinningar?

Nei

Tú merkir einki trýst?

Tað er altíð trýst á einum venjara, líka mikið hvar tú ert.

Jú, men tað hevði verið munandi lættari hjá tær, um tú hevði vunnið tríggjar dystir á rað. So hevði trýstið ikki verið tað sama?

- Nei, tað passar. Men tað visti eg væl, tá eg fór undir starvi. Eg visti væl, at vit fóru at tapa fleiri dystir, enn vit fóru at vinna. Tað mugu vit viðurkenna. Men fyri mitt viðkomandi snýr tað seg um, at vit skulu gera framstig. Tað vil siga, at vit skulu nærkast teimum sterku tjóðunum. Og tað haldi eg, at vit eru komin í teimum dystunum, vit hava spælt.

Men tá tú sigur soleiðis og úrslitini siga nakað annað, er tað so nakar samanhangur og skilir tú, at tað eru atfinningar frammi?

Eg vil ikki fyrihalda meg til atfinningar. Tað eru altíð atfinningar. Og hyggur tú eftir sosialu miðlunum, so eru tað altíð onkur, sum ikki brýggja seg um ávísar venjarar. So eru tað onnur, sum halda, at tað er í fínasta ordan, men hesi geva ikki sína hugsan til kennar á sama hátt. Eg kann liva við tí, men tað er eingin, sum brýggjar seg um atfinningar av tí

slagnum. Men tað er ikki nakað, sum eg merki í gerandisdegnum

Tá útsagnir tínar um kasakstanska liðið enda í donskum miðlum, Tipsbladet og BT, hvat hugsar tú so?

Eg hugs, at tað er nógv rok um lítið og einki. Eg havi roynt at greiða frá, hvat eg meinti. At eg so ikki havi verið nóg greiður og gjørt eitt mistak, tað viðurkenni eg og harmist eg um. Tað er tó bara ein mánaður síðani, at vit møttu teimum, og tá verði eg bæði argur og keddur, at tað verður sagt, at eg ikki eri fyrireikaður. Tað kann eg als ikki fyrihalda meg til.

Hví?

Tí eg eri so fyrireikaður, sum eg kann. Eg havi sæð sjey ella átta dystir hjá Kasakstan. Eg kenni leikararnar út frá tí, eg havi sæð

av upptøkum. Sjálvandi kenni eg ikki teir líka væl, sum eg kenni teir týsku, tí teir eru í øllum fjølmiðlum. Og eg veit væl, at teir ikki spæla í russisku deildini, men eg vil fegin samanbera teir við leikarar í russisku deildini, og tað var tað, eg upprunaliga royndi at gera fólk varug við. At hetta eru sera góðir menn, sum vit skulu mæta og at hetta ikki ein tryggur heimasigur.

Tú hevur fyri kortum undirskrivað nýggjan sáttmála við Fótboltssambandið. Merkir tú, at tú hevur teirra stuðul og eisini hevur leikararnar aftanfyrir teg?

Ja, tað geri eg. Men eg haldi, at leikararnir treingja til ein sigur, og tað hava teir eisini uppiborið. Tað hava arbeitt so hart, mæta glaðir til venjing og venja væl. Men tað er greitt, at um vit skulu merkja

framgongdina veruliga, so skal ein sigur til. Hann er ikki komin enn, men tað hevur sanniliga eisini nakað at gera við mótstøðuna vit hava fingið. Grundleggjandi kunnu vit siga, at Føroyar eins væl og Malta, Luksemburg og Liktinstein, sum teljast millum teirra, ið liggja niðast, tey kunnu ikki rokna við at vinna dystir. Heldur ikki tá tey mæta hvør øðrum. Tí hvør fer at vinna?

Men eg síggi framgongd, tá vit spæla í Týsklandi á útivølli og tapa 3-0 og so hyggja eftir dystinum á heimavølli, har vit eisini tapa 3-0. Har eru vit komin longri, vit hava meiri spæl, hava bóltin meira og skapa fleiri kjansir. Tað er ein framgongd. Her skulu vit eisini hava í huganum, at annar dysturin er á útivølli og hin á heimavølli. Taka vit dystirnar í móti Svøríki, í báðum førunum kundu vit fingið eitt stig. Ikki tí, at vit vóru betri,

men um vit høvdu eitt sindur av hepni við okkum.

Hevur tú undirmett uppgávuna at vera føroyskur landsliðsvenjari?

Eg visti, at tað var trupult og tað hevur eisini víst seg at vera soleiðis. Serliga tí, at útskiptingin hevur verið stór. Síðani Kerr eru ikki nógvir leikarar eftir. Men eg havi ikki undirmett uppgávuna, tí eg visti tað bleiv trupult. Eg haldi hinvegin, at tað hevur verið spennandi. Og eri bilsin yvir fótbóltn her uppi, hvussu áhugað fólk eru og hvussu áhugaðir leikararnir eisini eru. At síggja teirra gleði við at venja og spæla dystir. Vit sóu tað eisini seinast, tá vit spældu fyri einum fullum Tórsvølli. Tað staðfestir bara, at áhugin er stórus.